

Förlinge, m, fäml. n. drus. d.
fäml. l.

Förlinge

1775 Kilphers, fäml. n. s. 182, 227.

Beskrivning.

a. a. s. 228.

Kallas i gamla skrifter Fyrlinge

a. a. s. 228.

-- 1591, kallas den Förling. a. a. s. 228 not d.
1. M. S. 62.